

בת חן

קבוצת חשיבה לנשים חרדיות עובדות

בס"ד, גליון מספר 1, סיון תש"ע

חן המקום

רינה פלדהיים

זורמת זורמת שגרת חיינו, ואוספת את פרי יומנו אל הים הגדול.
לעולם אין מימיה עומדים.

לעתים היא שלוח, איטית, ולעתים מגיעים מימיה עד נפש.
לעתים היא מפכפכת בזרם דק, ולעתים חותרת בערוץ רחב עמוק
כימ. לעתים זורמת כנחל איתן, ואנו נישאים על גביה רחוק יותר,
מהר יותר.

על פני המים זוהרים ניצוצות, שלוות בראשית וקסם רוגע. אך
מתחת לפני המים, תבקש רגלנו קרקע יציבה לפסוע עליה, צעד
צעד. יש שהיא רצופת אבנים קשות, פוצעות, יש שהיא רכה, נוחה,
ויש טובענית, תובענית.

ואנו תוהות: האם לצוף או לקבוע יתד? האם לפסוע בערוץ או
לחתור כיוונים חדשים?

"המידה הרעה היא ההזנחה את החיים הטבעיים על מהלכם
הטבעי" - קובע בעל החזון איש (אמונה ובטחון פרק ד'). שגרת
חיינו הזורמת, החיים הטבעיים על מהלכם הטבעי, הם המסגרת
הנכונה וההולמת, הדוחפת והמבקשת התבוננות, שינוי, בניה,
זיקוק, כל מה שהוא היפך ההזנחה.

ואנו הלא מבקשות לבחור במידה הטובה, שאותה מכנה החזון
איש - "המידה הטובה היא ההסכמה המוחלטת לבכר את הרגש
המוסרי על רגש התאווני" (שם).

נעורר נא בלבותנו את המידה הטובה הזאת, מתוך הסכמה
לבחון מחדש, הסכמה למשמש במעשי יום יום שלנו, הסכמה
לחזור ולטוות את הרגש המוסרי הדק משכבר.

יש כתובת

עלון ראשון זה הוא בעיתון החנה.
החנה להיפתח לדיון אמיתי, הנבוע מהשטח והנלבט
העומק האב.

החנה לחזק את ההבנה היכן יש לחזק, ארכך
אותה היכן יש ארכך.
החנה לחזק את כולנו על ידי שיתוף בחוויות מעצמות,
המחשבות המחיות.

החנה להעלות דילמות לגולות והיסוסים קטנים.

החנה להגיש, להיענות, להוסיף, לסייג.

החנה לאסוף את המאמץ שנכלל אצלנו יחד, מתוך
קיומם מצד או צחוק מלחרי.

נשמח אם כל אחת ואחת שתענה להחנה בכתובת
הרשומה מטה.

אנו נעשה כל שביכולתנו בעז"ה להביא לפניך את
המיטב מתוך החומרים שישלחו.

העלון זה הוצגה הכותבות בשמן, ואנו מזמינות גם
אתכן, אם כי לא מחייבות, לעשות כן.

הבה ניצור דיון אמיתי, שמאחריו אנשים אמיתיים.

batchen30@gmail.com

איך את בעיניך - גדולה או קטנה?

כאשר נתבונן היטב נמצא, שכל זה הטעות של מרגלים נמצא גם אצלנו מין יצר הרע זה. והנה ידוע, שדרך היצר להתהפך בתחבולותיו, ולכך הוא יושב על שני מפתחי הלב, דהיינו לפעמים הוא מטיל גאות בלב האדם לחשוב בנפשו שהוא מיראי ה', ואפשר אף מאוהביו, וכשהוא מתבונן באדם, שרוצה להתחזק באיזה ענין לכבוד ה' יתברך כדרך האוהב הנאמן, הוא מפיל עצבות בלב האדם, וחושב שזו המצוה או הענין אין נאות לו, ורק לקדושים אשר בארץ הוא, אבל לא לקטנים כמוהו, ומוליד ברעיוניו פעולות מגונות אשר עשה בימי קדם, ואף שכמה פעמים התחרט והתמרמר על זה, דבר זה משכחו, והוא אינו מזכירו רק בדבר שנאות לו לענינו לשיטתו כדי להקטינו ולהשפילו בדעתו, שלא תהיה לו שום תשוקה למצוה ההיא.

ואף כאן, כשבאו לרגל הארץ, התגבר היצר עליהם לומר: לנצח עם רב כזה וגיבורים כאלו, צריך לזה זכות גדולה ונוראה, אבל לא לאנשים כמונו, שזה מקרוב עשינו העגל וגם בשר תאוה.

"ותשא כל העדה" זפירש"י: הסנהדראות, כי באמת כל מה שהאדם חשוב יותר, הוא מכיר את ערכו הדל יותר. ועל כן הוא שפל בעיניו ביותר. ולכן כאשר הציעו לפניהם המרגלים שדורם אינו חשוב בעיני ה' מצד רוע מעשיהם, ואינם ראויים שיעשה להם נס להתגבר על ענקים כאלו, נתקבל הדבר מאד בעיניהם.

והנה על הטענות השיבו יהושע וכלב בקצרה.

על הטענה, שאתם אומרים שהבטחת הקב"ה בנתינת הארץ היא דוקא אם נהיה צדיקים, היא טעות מעיקרה. הקב"ה אינו מדקדק על האדם לומר: אושיעך רק באופן שתהיה צדיק, רק אומר לו: לא אושיעך אם תהיה מורד ח"ו, ולזה סיימו יהושע וכלב ואמרו: אך בה' אל תמרודו. וכל זמן שאין אדם מורד בהקב"ה לעקור מצוותיו בכוונה, יוכל לקוות לכל טוב.

בבואה

מחשבות

הזקקות

זמנות

פזמונים

רינה פלדהיים

היא עובדת בצוות המקביל, חילונית, כבת ארבעים - למעלה מהגיל הממוצע בחברת ההייטק הצעירה והשוקקת - עבת גוף, לבושה אפרורי מעט, פונקציונלי, אפילו ניתן לומר - צנוע.

בניגוד למראה הכבד משהו, מוחה מייצר רעיונות ללא הרף, יצירתיים, מתוחכמים, מבריקים, פה ושם גאוניים. שולחנה הוא המקום שעליו מניחים כל בעיה מקצועית ללא פתרון, שבו מוצאים מוצא לכל דרך בלי מוצא. לא שזה תמיד בה לה בקלות. להיפך, לרוב היא מאמצת את מחשבתה, קוראת כמה עשרות עמודים של חומר מקצועי רלוונטי, מעמידה את רעיונותיה לביקורת. לכל פניה היא עונה ביבושת, ללא התנשאות, אין בה ציפיה לשבחים או לתודות (או לבונוסים...).

כן, היא בהחלט חילונית, אבל איכשהו היא אינה עונה לקריטריונים. היא צנועה - בלבוש ובמעשה. משפחה יציבה (בעל ושני ילדים). ריהוט, ביגוד, תכשיטים, אוכל ושאר מנעמי העולם הזה, כל מה שחונכנו להאמין שהוא הכח המניע של החילוניות - לא בראש שלה. להיפך, מרכז חייה הוא אינטלקט, חשיבה, יצירה.

ברור שכל עוד היא איננה שומרת תורה ומצוות היא נמצאת במישור אחר. אבל... האם אני יותר רוחנית ממנה?

השאלה הראשונה שנאלצתי להציג לעצמי מחדש היא: האם רוחניות היא היפך הגשמיות? האם כל מי שאינו גשמי הוא רוחני? די ברור היה לי שהתשובה היא: לא. כלומר, זה שהעולם הגשמי אינו מרכז חייך, אינו מחייב עדיין שחייך הם רוחניים.

השאלה השניה באה די מהר. מה כן הופך את חיינו לרוחניים? כיצד אוכל לצקת רוחניות לחיי, לחיי כאשה, לחיי כאשה עובדת?

את הדיאלוג הזה אני מנהלת ביני לביני זמן רב.

אין אני חותרת לתשובות שהמסקנה שלהן פשוטה וקלה, כדרך כל מיני תשובות שאנו נותנים לעצמנו על מנת לנסוך בעצמנו תחושה טובה. התשובות שאתן לעצמי תדרושנה, מן הסתם, לרענן הרגלים ישנים ולקנות הרגלים חדשים, בבחינת "ותרגילנו בתורתך".

אחרת, מה באמת תהיה התשובה לשאלה: האם אני יותר רוחנית ממנה?...

השתקפות

הבבואה פוגשת כל אחת מאיתנו בדרכה.

נשמח אם תחלקי אתנו את מחשבותיך על מנת שנוכל לשקף אותן בעלון הבא אי"ה.

שאלה

אני עובדת כבודת תוכנה. בתפקידי עלי להפעיל לעתים בדיקות אוטומטיות הנמשכות מספר ימים. האם מותר לי להפעיל את הבדיקה ביום חמישי בצהריים, על מנת שאוכל לנתח ביום ראשון את התוצאות שהתקבלו?

תשובה

מותר.

השו"ע בסי' רנ"ב פסק שמותר לעשות מלאכה ביום ששי והיא תמשיך ותעשה מעצמה בשבת, והוסיף הרמ"א שם בסע' ה' שיש אוסרים ברחיים ובכל מקום שיש לחוש להשמעת קול, וכך נהגים. והסביר המשנה ברורה, משום שכל דבר המשמיע קול יש בו "אושא מילתא", פירוש זלזול בכבודה של שבת.

יוצא א"כ שבהפעלת הבדיקה אין בעיה הלכתית וגם לא זלזול בכבודה של שבת מפני שאין בה השמעת קול הגורמת לזלזול בשבת.

שאלה

ביום ראשון, כשהגעתי לעבודה, גיליתי כי קיבלתי הודעות אימייל תוך כדי חילול שבת, ר"ל. כיצד עלי לנהוג בהודעות אלו?

תשובה

אסור לעברייך להנות ממעשה שבת שעשה במזיד. ולכן, אין להיענות לבקשות קניה ומכירה שנשלחו בשבת, אך בהודעות אחרות בשעת הצורך יש להקל.

השו"ע בסי' שי"ח דן במעשה שבת שנעשה בשוגג ומעשה שבת שנעשה במזיד, וכן יש חילוק בין איסורי דאורייתא ואיסורי דרבנן.

בדרך כלל ההלכה היא שהשוגג באיסורי דאורייתא, אסור לכולם ליהנות מהמלאכה בשבת, אולם לאחר שבת מלאכה זו מותרת לכולם. אך אם העברייך עשה זאת במזיד, לעברייך ולסמוכים על שולחנו אסור ליהנות ממלאכה זו לעולם (וכתב המשנה ברורה שתמורתה של מלאכה מותרת גם להם אחרי שבת, ולכן אם קבלו משכורת תמורת עבודה זו או שמכרו את המלאכה, מותר להם ליהנות ממנה אחרי שבת). לאחרים מותר ליהנות מאותה מלאכה אחרי שבת.

אם המלאכה היא מאיסורי דרבנן, השוגג בה מותר לכולם, אפילו לחוטא, ואם נעשתה במזיד, מותרת לאחר שבת לכולם כולל לעברייך. וכתב הכתב סופר בתשובה "שפונדק ישראל המבשל בקביעות מדי שבת בשבתו, ודאי אסור למי שנתבשל בדעתו וברצונו. ועוד, אפי' למי שלא נתבשל בשבילו כלל אין ליקח ממנו משום 'לפני עוור לא תתן מכשול', ומשום 'מסייע ידי עוברי עבירה' עכ"ל.

יוצא ע"פ הדברים האלו שמכיון שהמחלל עושה זאת בקביעות, לכאורה יש לאסור הנאה ממעשה זה, אך יש לדון בסוג ההודעות שמקבל. אם הן הוראות קניה ומכירה, שמעתי מאאמו"ר שליט"א שפשוט לא יתייחס אליהן, והרי לאחר זמן יחזרו אליו ושוב אין זה מעשה שבת. ואם לא יחזרו, הרי יבינו שעם יהודי אין להתעסק בשבת, ובעקיפין גם יתרבה על ידו כבוד שמים, שידעו כל המתעסקים עמו "ששבת וינפש".

אך בהוראות או הודעות שאין לשולח שחילל את השבת, שום רווח או כעין זה ממה שלא יתעסקו בהודעותיו שנשלחו בשבת, יש מקום להקל ולהשתמש בהם לאחר שבת, כאמור לעיל.

והנה בזמן האחרון יצא ספר "ישא יוסף", והם פסקים שהביא הגרי"י אפרתי שליט"א ממרן הגרי"ש אלישיב שליט"א, ודן בארוכה בנושא של הנאה ממעשה שבת. ואע"פ שיש מקום להקל בענין, אבל במלאכת ישראל הנעשית בקביעות תוך רמיסת קדושת שבת רח"ל יש להחמיר יותר, ויעשה בכל ענין שאלת חכם.

ידוע מה שכתבו מפרשי התורה מדוע נאמר בענין שביתת מלאכה בשבת "ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך" (שמות כ' ט'), והרי רוצה לצוות על איסור מלאכה בשביעי, ולמה ציווה על ששת ימי המעשה?

אלא שכשתבוא שבת יהא בעיניך כאילו כל מלאכתך עשויה, שלא תהרהר אחר מלאכה (רש"י מהגמרא בביצה). והוסיף האור החיים, שגם לא יחשוב מחשבות לכונן מלאכתו, ואשר יחסר מהמלאכה לעשותה בחול, וצא ולמד ממעשה החסיד שקנס עצמו על אשר חשב לגדור גדר שנפרץ בשבת לבל יבנהו עוד. ומספרת הגמרא בתלמוד ירושלמי במסכת שבת, שזיכה אותו ה"ת", וגדל לו שם שיח של צלף, וממנו היתה פרנסתו ופרנסת ביתו כל ימיו.

אימיילים מחוכמים בנושאים שונים מגיעים אלינו
 כל הזמן: "מדהים!!!", "חובה לקרוא!!!"
 הבה נחליט שמתחילים לסווג אותם:
 •מועילים •מזיקים •זוללי הזמן.
 רגע לפני שנלחץ על כפתור "העבר",
 נשאל את עצמנו:
 האם אנחנו באמת רוצות לגלגל אותם הלאה?

גופת חן

כתבה: רות
 איירה: שירה

ומה שמעיב על בנות המשרד -
 איך יגיב הוא כטלא נוטיט לו יד?
 הבו פתרון מקורי ונחמד!

מנכ"ל התברה מגיע מחו"ל
 לראות איך עובדים פה ואיך הניהול

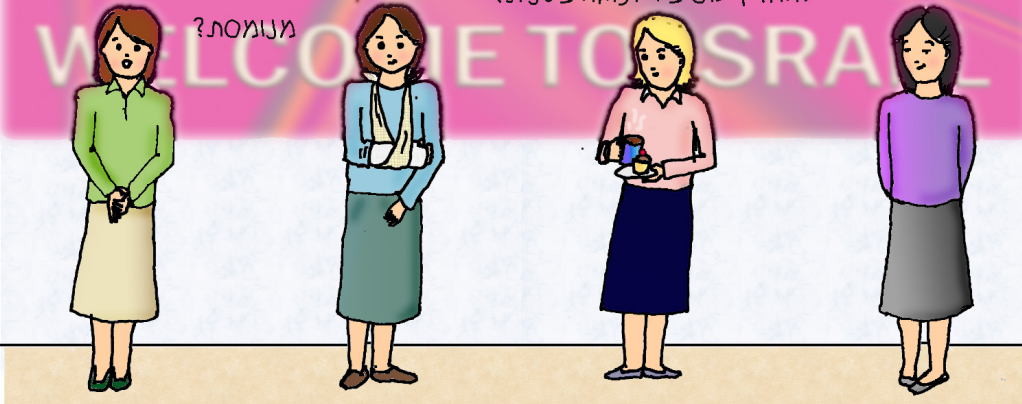

לארגן בו ביום יד מגובסת?

להצפין ידים בתנועה ביטחנית?

או פשוט להתנצל באנגלית
 מנומסת?

להחזיק כוס ביד ועוגה בטחנית?

לבסוף היתה רווחה כללית -
 התברר שזוהי בכלל מנכ"לית.

